

Katecheze 24/3 – Pravdy víry

Charakteristické rysy víry

Víra je milost - Pán Ježíš Petrovi u Caesareje Filipovy po jeho vyznání, že je Syn Boží, říká: „... nezjevilo Ti to tělo a krev, ale můj nebeský Otec“ (Mt, 16,17). Víra je Boží dar, nadpřirozená ctnost, kterou vlévá Bůh. K tomu, aby se nám dostalo víry, je potřebná předcházející a pomáhající Boží milost a vnitřní pomoc Ducha svatého, který se dotýká našeho srdce, obrací je k Bohu a otevírá náš duchovní zrak.

Víra je ale také úkon člověka. Člověk se svobodně rozhoduje s vírou plně podřídít svůj rozum a svou vůli Bohu, který se mu zjevuje, a tak s ním navázat důvěrný vztah. Víra je úkon rozumu, který na rozkaz vůle, pohnutý k tomu Bohem skrze milost, souhlasí s božskou pravdou.

Člověk věří Bohu pro jeho autoritu, protože Bůh se nemůže mýlit ani klamat. **A Bůh nám dává znamení,** jako jsou zázraky Krista a světců, proroctví, rozšíření a svatost církve, její trvání, život svatých, ale také vlastní zkušenost radosti, když v životě jednáme podle jeho slova, kterými ukazuje, **že souhlas rozumu s vírou není jenom slepý.**

Snahou víry je lépe poznat toho, v něhož jsme uvěřili. K tomu nám pomáhá Duch svatý, který stále zdokonaluje víru svými dary.

Víra v Boha není v rozporu s vědeckým poznáním světa. Bůh nám dal rozum, kterým poznáváme, jak je svět stvořen a jaké má vnitřní zákonitosti. Z poznání dokonalosti stvoření jsme schopni usuzovat na jeho Stvořitele a na jeho moudrost a inteligenci, ale nepoznáme, že nás má rád a proč vlastně svět a nás tvořil. Proto se Bůh dává poznat prostřednictvím zjevení, které přijímáme vírou. Pravdivost zjevení si nemůžeme ověřit rozumem, protože leží za hranicemi možností našeho smyslového poznání. Boha nikdo nikdy neviděl (Jan 1,18). Ale můžeme si je ověřit srdcem, svou zkušeností se vztahem k Bohu. Že platí Kristova slova o tom, kde leží mé štěstí. Že zakouším Boží zájem o mě.

Víra nám dává zahlédnout krásu Boha a velikost jeho lásky k nám, kterou zatím nejsme schopni našimi smysly vnímat. Tím nám dává, byť zatím jen jakoby nejasně, v zrcadle, **zahlédnout radost, která nás čeká, až uvidíme Boha tváří v tvář.**

Ovšem **víra může být také podrobena zkoušce,** když vidíme, že svět, v němž žijeme, je velmi vzdálen tomu, o čem nás ujišťuje víra - je plný zla, utrpení, nespravedlnosti a smrti. Jak by mohl být odleskem dokonalosti Boha? Ježíš nám ale nezvěstuje, že tento svět, poznamenaný lidským hříchem, sobectvím člověka, je dokonalý. Zvěstuje nám cestu k Otci, který nám nabízí východisko z problémů, které si děláme sami, a na konci té cesty nový, dokonalý domov v jeho království. Ve chvílích zkoušek se obracejme ke svědkům víry: Abrahámovi, který „ačkoli nebylo naděje ... přece doufal a věřil“ (Řím 4,18), k Panně Marii, která pod křížem také zakoušela noc své víry, a přece neztratila naději, a mnoha jiným. Také vzpomínejme na vlastní zkušenost, kdy už dříve nám Bůh pomohl v bezvýchodných situacích našeho života.

Víra je nutná ke spáse. Plnost našeho života, našeho štěstí, nám může dát jedině Bůh. Ale jít k němu může jen ten, kdo mu důvěřuje pro slovo Ježíše Krista. Kdo mu nedůvěřuje, nemá důvod k němu vykročit, a tak není schopen přijímat jeho dary. Proto je ve víře je nutno vytrvat až do konce.

Nevěříme však v nějaké formulace, ale ve skutečnosti, které jsou těmito formulacemi vyjádřené. Víra nám umožňuje se těchto skutečností dotknout. Formulované pravdy víry nám však umožňují vyjadřovat a předávat víru a slavit ji ve společenství. Církev uchovává v paměti Kristova

slova a předává z generace na generaci apoštolské vyznání víry. Jako matka, která učí své děti mluvit a tím i chápat a komunikovat, i naše matka církev nás tak učí řeči víry, aby nás naučila víře rozumět a žít ji.

Úkol pro mladší i starší děti: Požádej rodiče, prarodiče a příbuzné, aby ti povyprávěli, o jakou zkušenost ze svého života opírají svou víru v Boha. Kdy poznali, že jim Bůh opravdu pomohl, kdy zakusili, že skutečně existuje. A za každý příběh namaluj jednu kytíčku, kterou přineseš do kostela.

Podepsané úkoly odevzdejte při příští nedělní mši sv. na stolek s obětními dary vzadu v kostele.